

Tři sudičky

Jaromír Nohavica

1. Tři sudičky u kolébky, hoj-hoj, stály mi,
podle tvaru mojí lebky, hoj-hoj, věštily,
já jsem zrovna dělal kaku, hoj-hoj, do plenek,
nechápal jsem smysl jejich, hoj-hoj, myšlenek.

R: Hoj-hoj-hola-hoj, budoucnost je boj,
hoj-hoj-hola-hoj, a tak se, chlapče, boj!

2. První babka byla mírně, hoj-hoj, obézní,
snad proto mi přivěštila ruku princezny,
ať s ní strávím ve svém loži, hoj-hoj, co to dá,
čili, jak to zpívá Samson, hoj-hoj, pohoda.

R:

3. Druhá babka byla zloduch, hoj-hoj, od kosti,
snad proto mi přivěštila samé starosti,
jenom ať se hošík trochu, hoj-hoj, potrápí,
ať je jeho princeznička, hoj-hoj, na chlapy.

R:

4. Třetí řekla: "Holky, vy snad, hoj-hoj, blbnete,
víte, jaká nemoc vládne, hoj-hoj, ve světě,
ať zavládne v jeho životě, hoj-hoj, idyla,"
vzala nůž a fik! a věštby, hoj-hoj, zrušila.

R:

5. Z toho plyne poučení, hoj-hoj, pro všechny,
že každý problém dá se řešit, hoj-hoj, vědecky:
aby nekradlo se, uřež lidem, hoj-hoj, ručičky,
aby nezdrhali za kopečky, hoj-hoj, nožičky.

R: 2x